

IV. évfolyam, 4. szám

2009. január

„Nem könnyű ma gyerekek lenni, különösen az indigó gyerekek helyzete nehéz, a rendkívüli érzékenységük és értelmük miatt. A lelkük annyira más értékrendet képvisel, mint a lassan átalakuló, múltba hulló jelen életfelfogás, hogy segítség nélkül nem találják meg sem helyüket, sem hiteles szerepüket.” – olvastam a napokban egy cikkben. Állítólag Földünk evolúciója egy újabb szakaszba lépett: a mi generációnk magában hordozza az indigó gyerekeket, akik a világ problémáinak megoldására születtek, melyeket a ma felnőttei képtelenek megoldani. Vajon Földünk szólószeme generációnk ezen sugarai által lassan valóban megérik?

Nem tudhatjuk, ez csupán egy feltételezés, ha úgy tetszik, egy utópia, egy reménysugar az azok számára, akik hisznek benne.

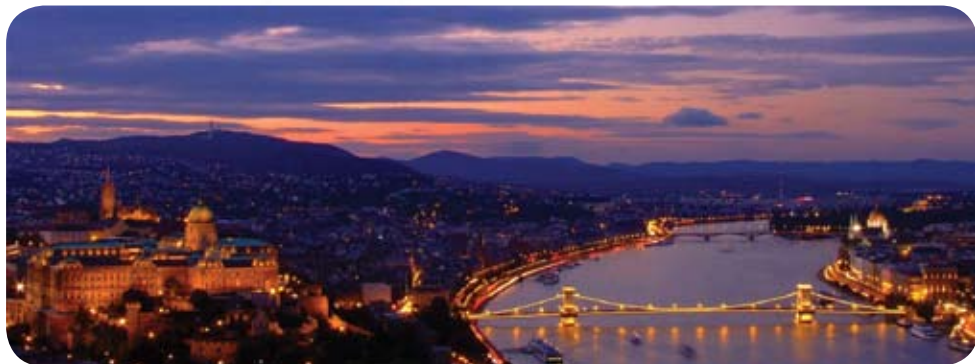
Én abban hiszek, hogy minden embernek a kötelessége bízni, és mindig törekedni a jobbra, akár mennyire is közhelyesen és nevelésesen hangzik ez manapság, de csakis ezáltal haladhatunk előre; és most nem az egyéni sorsokra gondolok, hanem globálisan az emberiség útjára. Azzal mindenki tisztában van, milyen úton-módon juthat előre, érhet el bizonyos célokat az

egyéni életében, viszont ahhoz, hogy meghatározott, egyetemes célokat elérjünk, az egyéni érdekeken néha felül kell emelkedni, s meglátni a dolgok valódi lényegét, hogy végül együtt, a közös érdekért harcolhassunk.

Ebben azonban nagy szerepe volna az oktatásnak is, hogy megtanítsa a felnövő generációkat önállóan, lényegre látóan gondolkodni, fejlessze a kreativitásukat, hogy a való életben meg tudják állni a helyüket, nem pedig az egyes tantárgyi követelményekkel kellene túlterhelni őket, azért hogy a zárt – és számomra értelmetlen – oktatási rendszerben előrébb és előrébb jussanak, majd onnan kikerülve értetlenül nézzenek körbe.

Szerintem „indigónak” nem születni kell, ez egy életfelfogás, egy életszemlélet, ami különbözik a legtöbb ember kicsinyes és önző felfogásától, és ami a közösség érdekeit tartja szem előtt, s törekszik a „valami jobbra”. Jó volna hinni, hogy ez a generáció valóban különbözik az öt megelőzőektől, hogy valóban sokkal tudatosabban fog élni, nem hagyja magát manipulálni, és nem fog kompromisszumokat kötni.

A hónap fotója

Budapest

2007. szeptember 9., a Citadellától

Fotó: Lehotai Bence (10.b)

A hónap kérdése

Múlt hónapban megkérdeztük, ki mit kérdezne. Vámos tanárnő válaszából ihletet merítve most arra voltunk kíváncsiak, hogy ki mit gondol a tanár-diák viszonyról az Árpádban.

„Az Árpádban a tanárok elég jól kijönnek a diákokkal, egyáltalán nem olyan szigorúak, mint ahogy azt többen hiszik, persze vannak kivételek, de velük sincsenek nagyobb konfliktusok, ők talán nem annyira kötődnek hozzánk.” (Vera)

„Hát van mit javítani, de még mindig jobban állunk, mint egyes iskolákban.” (Anna)

„Személy szerint Tarlós tanár urat nagyon szeretem. Például amikor a dolgozatban a 7. feladatban kicsit formát bontott...” (egy 9.a-s)

„Nagyon változó, de érdekes, hogy van olyan tanár, aki közelebb áll hozzánk az osztályfőnöknél.” (név nélkül)

„Általában nagyon jó, de sajnos néha nem. Attól függ, mennyire laza a tanár.” (Zsömlé)

„Már kezd kialakulni a kapcsolat a tanárokkal, de az osztályfőnökkel már az elejétől jó viszonyban vagyunk.” (7.a)

„Attól függ, hogy melyik tanárról van szó.” (Tamás Melitta, 9.b)

Tartalom

A hónap fotója.....	2	Rubik-rovat.....	10
A hónap kérdése.....	2	Sport.....	11
Kép-más.....	3	Keresztrejtvény.....	12
Tanári interjú.....	4	Sudoku.....	13
Rózsaküldés.....	5	Titkosírás.....	13
Irodalom.....	6	Moziajánló.....	14
Aranyköpések.....	8	Képes krónika.....	14
Viccek.....	9	Nyaktekerészeti mellfekvenc.....	15
Tehetségeink.....	10	Árpád Galéria.....	16

Kép-más

Az előző számunkban megjelent képen egy prágai biciklitároló látható.

Hát ez mi?

(fotó: Treszkai Alíz)

Az előző számban Gärtner István tanár úr fotóját láthattátok hetedikes korából. Hát ő ki lehet?

MI EZ?

KI Ő?

Kérdezd másként

Meszlényiné Róka Ágnes tanárnőt

Mikor fogalmazódott meg a tanárnőben, hogy a tanári pályára lép? Miért éppen a matematika kára esett a választása?

– Azt, hogy tanár szeretnék lenni, már egészen kicsi koromban elhatároztam, leültettem a babáimat és órát tartottam nekik. A matematika iránti elköteleződésem a jelenlegi számítás szerinti tizedik osztályra tehető, mégpedig azért, mert azt nem kellett „tanulni”. Hiszen érdekelt a történelem is, de ahhoz sokkal több szorgalomra lett volna szükségem. A matek viszont könnyen ment, sokat segítettem a rászoruló osztálytársaimnak.

A tanári hivatás mellett felmerült más is a pályaválasztása során?

– Nem, mivel ez úgymond családi hagyomány, tradíció. Az anyukám is tanár szeretett volna lenni, de nem vették fel az egyetemre – akkor még politikai okokból, a nagyapám ugyanis éppen tanár volt, ez akkor nem jelentett jó pontokat a felvételhez. Másrészt nagyon szerettem az elsős tanító nénimet is.

Hogyan került az Árpád Gimnáziumba?

– Ott tanítottam, ahol Nagy Attila tanár úr és Tajti tanárnő is, egy ruhaipari szakközépiskolában, de én jöttem át először. Véletlenül kerültem ide, egy meg-

üresedő állásba.

Milyen érzés ismét osztályfőnöknek lenni?

– Nehéz, mert még nagyon kicsik, de aranyosak. Előttük volt már két osztályom, akiket végigvittem – innen az optimizmusom, hogy ők is felnőnek.

A szünet előtti utolsó órákon tartott felolvasásból gondoljuk, hogy a tanárnő szeret olvasni. Kik a kedvencei?

– A cseh írókat kedvelem leginkább, Hraballal az élen, de szeretem Kundera írásait is. A magyar írók közül Esterházy Péter a kedvencem, emellett a kortárs irodalmat is nagyon szeretem.

Kedvenc zene, filmek?

– Zenét nem tudok mondani, mert teljesen botfűlű vagyok, de a filmeket annál inkább szeretem. Itt is a cseheket emelném ki, a Sörgyári capriccio és Az általános iskola című filmeket kedvelem legjobban. A maiak közül pedig például az Útközések című Oscar-díjas amerikai filmet tartom nagyon jónak.

Mivel tölti meg szívesen a tanárnő a szabadidejét?

– Szeretek kézműveskedni, nagyon sokat varrtam régebben. Az előző suliban, ahol tanítottam, egy varróipari szakközépiskola volt, s ott is sokat tanultam, de már korábban is szívesen varrogattam. A gyerekeimnek például a téli kabáttól kezdve nagyon sok ruhát én készítettem. Egyébként szabadidőmben olvasok, olvasok, olvasok.

Szeret utazni a tanárnő? Van kedvenc úticélja?

– Nem túl sokat utaztunk, de nyáron az Adria a legjobb, ott is Primosten nagyon szép városka.

Szívesen foglalkozik a tanárnő akár órákon kívüli is tehetséges diákokkal, akár szakkör formájában?

– Igen, szeretek tanítani bárkit, de ha van egy- két ügyes, tehetséges diák, azt különösen szeretem, s szoktam is velük külön foglalkozni. Most alapvetően szerencsém van, mert a 11.b-sek között van néhány igen tehetséges fiú, akik ügyesek mindenféle matek versenyen.

Tudna említeni a tanárnő diákkori csínyát, vagy esetleg olyan emlékezetes helyzetet, amely a tanítás közben érte?

– Alapvetően rendes gyerek voltam, így nem emlékszem különösebb csínytevésre. A matematika pedig szerintem ilyen szempontból elég jó tárgy, könnyen lehet vele fegyelmezni, így a káromra sem követtek el semmi különösét.

Hogyan emlékszik vissza a tanárnő a gyermekkorára?

– Nagyon szép gyerekkorom volt. Pasaréten éltünk, a közeli általános iskolába jártam – sok kellemes emlékem van ezekről az évekről. A gimnáziumi éveket a régi Móriczban töltöttem. Itt ismerkedtem meg a férjemmel – klasszikus diákszereltem...

Köszönjük szépen a beszélgetést!

Havasi Petra, Rudnay Lilla (12.a)

Valentin napi rózsaküldés

Idén ismét lehetőség nyílik arra, hogy meglepd kedvesedet, esetleg titkos szerelmedet! Csak annyi a dolgod, hogy jelentkezel Stefinél (10.b), megmondod (akár a neveddel vagy anélkül), hogy kinek szeretnéd küldeni a rózsát és/vagy az üzenetet. A „szolgáltatás” díja 700 Ft, jelentkezési határidő február 11. Kézbesítés február 13-án, pénteken.

A 9.a osztály azt a feladatot kapta magyarórán, hogy Pilinszky János A tékozló fiú keresése című verséből írjon egy olyan aktualizált novellát, melyben elrejtí a költemény minden egyes szavát. Az előzetes tanári válogatás (Molnárné Vámos Katalin) után a diákok a névtelenül felolvasott művekből maguk döntötték el a legjobbak sorrendjét. Íme az eredeti alkotás és a két legjobban sikerült mű.

Pilinszky János: A tékozló fiú keresése

Itt lakott kétségtelenül.

Látod? Látom.

A mi fiünk.

Úlj az ablakba, nézd a házakat,
aztán a szobát, falakat,
a jégveremnél hidegebb
éléskamrát, mosdóhelyet.

Most pedig induljunk haza.

(1971-1972)

– Tényleg csak úgy lazán odaadta? Nem hiszem el – mondta vigyorogva Smithy.

– Ja, minden balhé nélkül, átutalta egy új bankszámlára.

– Akkor te milliomos vagy, öcsi!

– Te meg becsíptél. El fogod inni a pénzem.

– Annyi baj legyen, kérek még egyet!

Hajnali két óra volt, mikor már úgy érezték, nem bírnak többet inni. Nagy nehezen (a kettős látás nagyban megnehezítette a dolgukat) kijutottak a szabadba. Elindultak a hotel felé, ahol a milliomos srác lakott. Lassan haladtak, próbálták egymást támogatni, több-kevesebb sikerrel. A házak fala mentén araszoltak előre. A szállodaportás szerint emberi csoda, hogy a két barát fel bírt menni a másodikra, és ezek után még az ajtót is sikerült kinyitniuk.

Másnap dél tájékán Smithy szólt, hogy mennie kell, mert különben lekési a gépét. Elbúcsúztak, és ezek után a milliomos estéről estére alkalmi barátokkal az oldalán szórta a pénzt.

Egyik nap, amikor a bankkártyájával akart fizetni, az eladó közölte vele, hogy nincs elég pénze. A fiú értetlenül bámolt. Elszórta volna minden pénzét, amit az apjától kapott?

– Nem, az lehetetlen – gondolta. – Nem lehet, hogy mindent elköltöttem, amit a fatertől kaptam.

Nem volt sok ideje hezitálni, ki kellett fizetnie a szállását, valamiből meg is kell élnie, és haza is kéne jutnia valahogy. Hiába próbált az alkalmi barátaitól kölcsönkérni vagy hitelt felvenni. Kénytelen volt elmenni munkát keresni. Ez rendben lett volna, csak hogy nem értett semmihez, így végül egy gyorsétteremben vállalt állást, és azt tette, amit előtte csak nagyon ritkán. Takarított.

Rengeteg túlórával, pocsék körülmények között kereste meg azt a pénzt, amivel hazajuthatott. Meglepődött, amikor látta, hogy az apja az ajtóban áll, karba tett kézzel. Látni lehetett, hogy vár valamire.

– Szia, apa – mondta halkán a fiú.

– Üdv itthon, fiam. Hogyhogy csak most vagy itt? Olyan jó volt a hangulat? – kérdezte mosolyogva az apa.

– Nagyon jól tudod, hogy miért most vagyok itt.

– Nem, nem tudom, úgyhogy örülnék, ha elmondanád.

– Előbb menjünk be – kérte a fiú. Fáradt volt, szeretett volna végre leülni. Ahogy belépett az ajtón, ismerős illat csapta meg az orrát, és eszébe jutott az a nap, mikor elkérte apjától azt a rengeteg pénzt, amit elszórakozott. Eltékozlott.

- Na hallgatlak, fiam.
– Szóval azért jöttem ilyen hosszú idő után vissza, mert nagy baromságot csináltam.
– Kétségtelenül. Különben nem jöttél volna haza.
– Jó, elbuliztam a pénzt, és nem tudtam hazajönni, mert semmim se volt. Dolgoznom kellett, azért nem jöttem haza. És igen, bocsánatot kérek, igazad volt, nem kellett volna addig elmennem, amíg nem tudom, hogy mit tegyek ilyenkor.
– Én megbocsátok fiam, de visszautazunk oda, ahonnan jöttél.
– Meg se kérdezem, miért.
– Nagyon helyes.
A fiú nem tudta, miért mennék vissza, de most már úgy gondolta, azt teszi, amit az apja kér vagy tanácsol. Nem akart még egyszer pofára esni. Mikor megérkeztek, az apja megkérdezte, hol lakott, amikor dolgozott. A város egy lepukkant kerületébe vezette az apját, és egy teljesen odaillő albérlétnél állt meg.
– Menjünk be! Nézzünk körül! Jegyezd meg ezt a szobát! Ül le, és jegyezz meg mindent! Az ablakot, a kamrát. A fürdőszobát, ami olyan rohadt hideg, mint egy jégverem. Látod? Mert én látom. Itt láktál.
– Megjegyeztem, apa. Megigérem, ezentúl hallgatni fogok rád.
– Ha annyiszor adtál volna egy százast, ahányszor ezt hallottam tőled, már milliomos lennék, te pedig még mindig dolgoznál. De most hiszek neked. Megtanultad életed első leckéjét. Na gyere, fiam, induljunk haza!

Straubinger Ármin (9.a)

Vágyom rád

Elment. De hova? Kihez? Miért? Keresni azt, amit itthon nem talált vagy csak az ösztöneit, a vágyait követi? Elment, hogy minden felelősség nélkül élvezhesse azt, amit az élet nyújtani tud, hogy a pillanatnak és a pillanatnyi örömeknek éljen. A boldogságot, kielégülést, beteljesülést keresi. De vajon tényleg boldog-e? Ha az is, vajon meddig? Vajon miután már nem tudja csillapítani éhségét, nem támad-e benne úr, nem fogja-e el a kétségbeesés, nem marad-e magára? Nem érzi-e majd úgy, hogy mindez mégsem az, amire igazán vágyik? De. És amint hatalmába keríti őt a félelem, megleli-e a hazautat és rá mer-e lépni?

Fekszem az ágyában, és egyre csak ez jár az eszemben. Itt lakott, ez volt az ő saját világa, melynek ajtaja mindig zárva volt, de most mégis kitarul. Az egykor étellel teli, zenétől hangos szoba most olyan sivár és csendes, a jégveremnél is hidegebb. Különös érzés járja át minden porcikámat, mikor az emlékei közt kutatok. Itt van minden, ami ő. Végigsimítom a puha pamuttakarót, lepedőt, és csak nézem a plafont, ahogyan egykor egymás mellett fekvé tettük. Egyszerű, fehér, azt lát rajta az ember, amit csak szeretne, semmi sem szab határt a képzeletnek. Nézem a szobát, a falakat. Elmerülök az emlékeiben, az illata már-már megrészegít. Felkelek, lemászom a galériáról és az ablakhoz lépek. Leülök a párkányra, nézem a házakat, az embereket, nézem, de mégsem látom. Leülök a törtfehér kanapéra, ábrándozom, aztán elhagyom a szobát és örökre bezárom magam mögött az ajtaját.

Utoljára körbejárom a lakást, a hatalmas konyhát, az éléskamrát, a mosdóhelyet. Megmosom az arcom, ami nedves a könnyektől. Minden csak fájó emlékeket ébreszt bennem, eszembe juttatja a múltat, a múltunkat. Kilépek az ajtón, végigmegyek a gangon, le a lépcsőn, megnyomom a kilincsen lévő gombot, ami sípoló hanggal nyitja az ajtót. Most hallom utoljára ezt a sípolást. Útban a busz felé egyszer csak egy kisfiú örült hével rohan ki a moziból egyenesen a lábamnak. Felnéz rám és édes hangon csak annyit mond: „Szia!” Lehajlok hozzá, visszaköszönök, megkérdezem, hogy hol vannak a szülei. Amint befejezem a mondatot, máris rohan felém egy fiatal nő, mögötte egy férfi, és hangosan kiáltanak:

- A mi fiúnk! – A kis szőke fiúcska oda sem figyel szüleire, egyre csak a kisautóját mutogatja és az oviról mesél pont és vessző nélkül:
– Látod ez itt egy Forma 1-es autó és ott van benne a kormány meg a...
– Igen látom, nagyon szép.

folytatás a 7. oldalról

– Jól van kicsim, mindenki látja a kormányt is, a pedált is, de most már ne tartsuk fel tovább a lányt. Rendben? Elnézést a zavarásért – fordult felém az anyja mosolyogva, kissé zavarban.

Majd eltűntek a hideg téli ködben, de a szóke kisfiú még egyszer hátra fordul, rám mosolyog és integet. Én visszaintegetek, aztán sétálok tovább a buszhoz, amire – mint mindig – legalább öt percet várnom kell. Közben figyelem az embereket, merengek, és eszembe jut, hányszor álltam ebben a buszmegállóban, mikor hazaindultam tőle. Végre itt a busz, felszállok, és leülök az ablak mellé. Minden velem együtt utazó maga elé mered, kizárja a külvilágot, senki nem enged meg magának egy mosolyt sem. „Óbuda, Bogdáni út, végállomás. A vízontlításra!” Hazamegyek, nem szólok senkihez, nem nézek senkire, becsukom az ajtóm, és lefekszem aludni, azért imádkozom, hogy ne is kelljen soha felébrednem.

Ismét a buszon ülök. Miután leszálltam és elindultam a parkon át hazafelé, hirtelen egy ismerős dallam ütötte meg a fületem, felcsendült egy dal. Egyszerűen megbénultam ennek hallatán, semmim sem mozdult, csak hallgattam és énekeltem:

„It's been seven hours and fifteen days
since you took your love away
I go out every night and sleep all day
since you took your love away”

Aranyköpések

„Ez az orángután. Illetve amikor az anyja méhében van, akkor még oráng-előtt.” (Kis Róbert)

„A-B csoport lesz, de a kettő ugyanaz.” (Tarlós Péter)

„Nem hiszem el, hogy egy aranyköpésem sincs, pedig hónapok óta köpködöm az aranyat!” (Szamadó László)

„A többi logikailag a bányászbéka bokáját közelíti alulról!” (Gärtner István)

„A halandóknak iszonyú nagy lett az arcuk – de ezt fogalmazzuk meg másképp.” (Rónyai Tünde)

„Erre azt szoktam mondani, hogy ezt mondhatja Rozi néni a piacon!” (Vajda István)

„Mire szedte az adókat, Tamás? Nehogy azt mondj, hogy aranytálcára!” (Varga Júlia)

„Ezt a korszakot Bach Sándornak nevezzük.” (Sarlósné Bánhegyi Lidia)

„Mindig is csodáltam, mikor emberek késvé, vízletemintával érkeztek órára.” (=meleg teával) (Simon Péter)

„A kotangest kellene eltüntetni. De nem úgy, hogy letöröljük!” (Koncz Levente)

„Ha így működnének a nemi szervek, ahogy ti a dolgozatban írnátok, akkor kihalna az emberiség.” (Kovácsné Keszleri Erzsébet)

„Magyarország népessége csökken, úgyhogy fiatalok, húzzanak bele!” (Sziliné Dienes Irén)

„Nem arról van szó, hogy az ilyen gyerek ne tudná kibogarászni azt az x sort, csak teljesen kifárad az 5. sör után... sor után.” (Csorbáné Tóth Irén)

A hónap kérdése

„Általában azokkal a tanárokkal szorosabb a viszony, akik nyitlak, őszinték, függetlenül attól, hogy mennyire szigorúak.” (anonymus)

„Szerintem az Árpádban ez elég jól működik, de minden diákkal máshogy van. Mindig vannak kedvencek.” (maszat)

A gyerek egyfolytában bömböl egy pöttös labdát, amit az anyja nem akar megvenni neki.

– Ha abbahagyod a sírást, otthon azt játszunk, amit akarsz.

A gyerek lenyugszik, hazaérnek.

– Játsszunk papás-mamást!

– Jó.

– Öltözz asszony, megyünk és veszünk a gyereknek egy pöttös labdát!

Egy lakó este kinéz az ablakon, és látja, hogy sötét alakok pakolják ki a garázsát. Kétségbeesetten hívja a zsarukat. Erre a válasz:

– Bocs, most nincs szabad járőrökcsink. De amint lesz, odamegy valaki és megnézi, mi van.

Az ember fogja a fejét, de nem tud mit tenni. Aztán gondol egyet és kis idő múlva újra tárcsáz:

– Halló, rendőrség? Én vagyok az előbbi bejelentő, akinek azt mondták, hogy majd később kiküldenek egy kocsi. Csak azt akartam mondani, ne fáradjanak, már lelőttem a betörőket!

Fél percen belül tele van a környék zsarukkal, elfogják a tolvajokat is. Az egyik nyomozó megjegyzi:

– De uram, mintha azt mondta volna a telefonba, hogy lelőtte őket!

– De biztos úr, maguk meg mintha azt mondták volna a telefonba, hogy pillanatnyilag egyetlen szabad járőrökcsijuk sincs!

1941 telén egy orosz és egy német katona beszélget.

– Te Szása – kérdezi kollégáját a német –, mit csinálsz, ha vége a háborúnak?

– Hát úgy gondoltam, hogy körbeciklizem az egész Szovjetuniót – mondja büszkén Szása.

– Jó, és délután?

Egy külföldi turista megszólít két rendőrt.

– Sprechen Sie Deutsch? – azok rázzák a fejüket.

– Do you speak English? – újabb fejrázás.

– Parlez vous francais? – megint nincs válasz. A turista erre mérgesen továbbáll. Az egyik rendőr megszólal:

– Te, szerintem meg kellene tanulnunk egy idegen nyelvet!

– Minek? Látod, ez is hány nyelven beszélt, oszt mire ment vele?

Kórustag voltam, amíg rá nem jöttek, honnan jön a zaj.

NYELVI SAROK

The poor artist: Let me tell you this: in a few years' time people will look up at this house and say, "Jones, the artist used to work here."

The landlady: If you don't pay your rent by tonight, they will be able to say it tomorrow.

Tehetségeink

Kohlhoffer Fanni

A következő írásom egy olyan lányról szól, akiről beszélgetésünk alatt elképesztő dolgokat tudtam meg. Kohlhoffer Fannit nem igazán ismertem, csak annyit tudtam róla, hogy RSG-zik és hogy a 9.a tanulója. Ismereteim így is pontatlannak bizonyultak, mivel kiderült, hogy az RSG-t csak RG-nek kell mondani, mint ritmikus gimnasztika.

Fanni 2000-ben kezdett ritmikus gimnasztikára járni – ha kiszámoljuk, akkor volt hét éves. A bajnokságokon nyolc évig egyéni versenyzőként indult, most pedig annak a felnőtt csapatnak a tagja, amely a 2012-es londoni olimpiára készül. Persze nem véletlenül tart az olimpia felé. Tavaly kijutott az Európa Bajnokságra Torinóba, ahol junior kategóriában ötödik lett. Nem csak ezen kaptam fel a fejem, miközben kérésre diktálta az eredményeit. Azon is, hogy országos bajnok, és hogy körülbelül heti 40 órát edz. Igen, nem viccelek. Hétköznap sulis után hatot, szombatonként pedig tíz órát. Én csak álltam és borogattam magam, viszont ő teljesen természetesnek veszi ezt. Kérdeztem, hogy előírnak-e nekik diétát, mire ő annyit mondott, hogy persze, és hogy a legdurvább mindig az edzőtáborban. A versenyek miatt sokat hiányzik, de osztálytársainak hála sikerül pótolni, és nem is olyan rosszul! Az iskola és a sport mellett nem nagyon jut ideje más hobbiira, ami nem is csoda ennyi edzés mellett. Azután is érdeklődtem, hogy fogja-e folytatni idősebb korában is, de megtudtam, hogy ebben a sportágban az ember 23 év felé már kiöregedik – ezért is lehet, hogy Fanni már most a felnőtt csapat tagja. A közeljövőben várható több nagy verseny is, például idén márciusban mi rendezzük a Világkupát. Ezenkívül Fanniék utaznak majd Portugáliába, Izraelbe, bár ez sem túraút. Ahogy ő mondta, nagyjából minden országnak csak a csarnokát látják belülről.

Érdeemes hozzáfűznöm, hogy mikor a neten képeket kerestem a cikkhez, érdekes honlapra akadtam. Fanni nem egy rajongójának írását olvastam, akik külföldi honlapokon beszélgetnek a magyar RG-sekről.

Treszkai Anett (10.b)

Rubik-rovat

Sziasztok!

Ez már a harmadik szám, amiben a rovatunk megtalálható. Reméljük tetszettek az előző számok, és a többi is tetszeni fog.

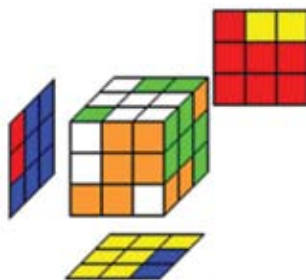
Először is kezdjük egy hírrrel. A Czech Open 2008 versenyen megdőlt a magyar hagyományos (3x3x3) kockakirakás rekordja, ami most már 9.28 másodperc, és Baticz Milánnak sikerült elérnie. Szerintem az iskolából még mindenkinek kell egy picit fejlődnie, hogy hasonló eredményt rakjon. Baticz Milánnak gratulálunk.

És a végére megint egy algoritmus:

L D' B2 D B R' B2 R B' L'

Ha jól csináltad, így kell kinéznie ➡

A kiadásért továbbra is köszönet a Rubik Stúdióknak.

TTI és SZSZM

Szánkózás

Sziasztok! A tél egyre hidegebb, a naptár pedig már 2009-et mutat. Múltkor a síelést mutattam be, és a mostani sport is a hóhoz kapcsolódik.

A szánkózáshoz a legjobb, ha találsz egy nem túl hepehupás dombot, amin hó is van, és mehet a csúszkálás. Jó, ha az embernek van szánkója is, de manapság már láthatunk embereket zacskókon vagy csak a fenekükön csúszkálni. A szánkózás ősi időkre vezethető vissza (mint a legtöbb téli sport). A történészek azt feltételezik, hogy a kilencedik században viking törzsek már használták ezt a közlekedési eszközt, legalábbis erre utalnak az Olsofjord közeli feltárások.

Az első igazi versenyt 1883-ban rendezték Svájcban, Davosban. Itt a pályát a szállodák között építették meg, és a négy kilométeres viadalt meglepő módon egy ausztrál diák nyerte meg.

1884-ben a bátor vállalkozók egy üveg pezszőért tették meg a St. Moritz-Celerina útvonalat. 1887-ben alakult ki a hasonfekvő stílus, amelyet a mai napig alkalmaznak a versenyzők. A sportág 1892-ben az első fémvázás szerkezet elkészültekor kapta a nevét, mondván, nagyon hasonlít a csontvázra (angolul skeleton).

1913-ban megalakult a Nemzetközi Szánkó-sport Szövetség is, később ez a szervezet egyesült a Bob Szövetséggel. 1926-ban pedig mind a bob, mind a skeleton olimpiai sportág lett.

A szánkó az egyetlen sport, ahol az ezredmásodperceket is figyelembe veszik, de amúgy a szabályok szinte megegyeznek a bob szabályzatával.

Nagyon sokféle képp szánkózhatunk. Az egyik kedvencem az airboard, amikor az emberek hason egy felfújható korongon csúsznak le a lejtőn. Ez nagyon hasonlít a hóraftinghoz, és eléggé balesetveszélyesnek ítélték. Az effajta lesiklás gyökerének a traktorgumiban való

lecsúszást tekintik, és valljuk be, ez sokkal veszélyesebb volt.

Vannak országok, ahol nem az általunk hajtott szánkó a legsikeresebbek, hanem az állatok által vontatottak. Külön versenyeket is rendeznek kutya-szánkó részére. Leggyakrabban a huskykat fogják be ezeken a versenyeken. A hámba fogott 10 kutya 6-7 órát is fut egy napi szakasz megtételekor. Az egész verseny néha 500 km hosszú is lehet.

Budapesten bármelyik domb megteszi, ha van hó, és nem túl forgalmas az út. Ha valaki jó helyet keres, és szeret sok emberrel együtt szánkózni, annak a Normafát ajánlom. Ma már a külföldi sícentrumok legtöbbszörében külön pályát tartanak fent a szánkóznai vágyóknak, ahol szánkófelvonót is építenek.

Rejtvény

2009 – a Csillagászat Nemzetközi Éve

A Nemzetközi Csillagászati Unió (IAU) és az UNESCO kezdeményezése nyomán az ENSZ 2009-et a Csillagászat Nemzetközi Évének nyilvánította. Rejtvényünk négy fő sora négy kor négy neves személyiségének nevét rejt, akik mind maradandót alkottak a csillagászat területén (is...).

A decemberi szám (Szepes Mária) keresztrejtvényének megfejtései: A vörös oroszlán, Lázadó szerepek, Izsiz bárkája, Pöttyös Panni.

VÍZSZINTES: 1. Görög csillagász a Kr.e. 2. századból. Többek között ő állapította meg először, hogy a Föld a látszólag a Naptól vont körnek nem a kellő középpontjában fekszik, tőle ered a napéjegyenlőség évenkénti precessziójának (Nyugat felé haladásának) meghatározása. (zárt betűk: P, H). 10. Déli csillagkép. 11. Görbe végtag. 12. Egyházi szertartás. 14. Tanít, tréfásan. 16. Zamat. 17. Szellemi terméket jogi oltalom alá helyez. 18. Görög betű. 19. Évszak. 21. Ókorban gyakori ruhadarab. 22. Női név. 23. Alkotta. 24. Bizmut vegyjele. 25. Rendfokozat. 27. Korai könnyűzenei irányzat. 28. Rézecske. 29. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei község. 31. Izeltlábuak leghátsó része. 33. Firkász. 34. Európa legészakibb finnugor nyelvű népe. 36. Autóknak áramforrása. 37. Kicsinyítő képző. 38. Lányos ellentéte. 39. Okozója. 40. ... Bator – Mongólia fővárosa. 41. Keresztény kegyhely (... Dolorosa). 42. Terbium vegyjele. 43. Vizes porral bepiszkolt. 45. Ellenben. 46. Spanyol labdarúgó egyesület (... Madrid). 48. Háj. 49. Ami a derűre jön! 51. Thaiföld, Málta és Spanyolország autóinak jele. 52. XI. századi perza költő, filozófus, természettudós.

A kor legnagyobb matematikusa volt, „Algebra” című könyve mindmáig a matematika egyik alapműve. Csillagászati munkásságának csúcspontja az új időszámítási rendszer alapján megalkotott naptárreformja. Ma az egyik legismertebb keleti költő Európában. (zárt betűk: R, J).

FÜGGŐLEGES: 1. Jégkorong. 2. Suli. 3. Olasz folyó. 4. Női név (Csodaországban is járt!). 5. Ide-oda mozgat. 6. Körülbél, rövid. 7. Görög betű. 8. A hindu vallás „kegyes” istene. 9. Pénz, „zseton”, de lehet betű kiejtve is! 10. Asztrológus, csillagász, matematikus és közgazdász. Nevéhez fűződik a heliocentrikus világkép elterjedése (Nikolausz 1473. február 19-1543. május 24.) (zárt betűk: E,

U). 13. XX. századi amerikai csillagász, aki felfedezte, hogy a galaxisok nem a Tejútrendszer részei, valamint felfedezte a kozmikus vöröseltolódást. A modern idők egyik vezető csillagásza volt, és ő rakta le a fizikai kozmológia alapjait. Úrtávcsövet neveztek el róla. (zárt betűk: W, B). 15. Maktermesű erdei fa. 17. Népszerű szerencsejáték. 20. Súlyarány, rövid. 21. Ügetés. 22. Vagyontárgy, de nem ingatlan! 23. Időszámításunk előtt, rövid. 24. Angol könyv. 26. Svájci folyó. 27. Német fizikai Nobel-díjas (Karl Ferdinand). 28. Fűzet régiesen. 30. Igazi nevén. 32. Terítővel borít. 35. Utóirat idegen rövidítése levelek végén. 38. Női név. 39. Oxigén és jód. 40. Izraeli város. 41. Női név. 42. Szovjet fizikai Nobel-díjas (Igor Jevgenyevics). 44. Földműves szerszám. 45. Pincészag. 47. Női név, de lehet baszk szeparatista szervezet is! 49. Berkélium vegyjele. 50. Most készült.

Lévay Zsolt

Sudoku

8	4							1			4			7	1		
			8	6				4		2		9			5		
		6			9		3	7	9				5	2	6		3
			5		8		9				9			8			5
	5		4		3		7	6	6								8
1	2		1		6				5			7			9		
4	8		6			3			2		3	6	8		4		9
3				1	7						1			4	2	7	
2			3				6	5			5	2			8		

Titkosírás

Ebben a hónapban ismét egy ismert vers első versszakát találod titkosítva. Hogy te két versszakot látsz? Nézd meg jobban! Miért csak egy?

HZDARNÜELNL
 EYÍEHAYR
 ÖCÓASADNÍOI
 EYPLETKR
 AÁNKEDLTLÚ
 LGHVOMGA
 BLSDZMJASRDS
 MLÁOSLAA

Súlyos mulasztást követtünk el még a 2. számban, amikor a tördelés közben kimaradt az újságból a titkosírás, pedig a nem közölt feladványnak a megfejtését is megjelentettük a 3. számban. Most pótoljuk a hiányt és bocs! (Ha meg szeretnéd fejteni, ne lapozd fel a 3. számot...)

Az alábbiak egy híres magyar vers első pár sorát rejti. A megfejtéshez még annyi segítség, hogy a szóközök a helyükön vannak, azt pedig, hogy melyik betűt mely másik betű jelöli, egy egyszerű szabály adja meg. Sok sikert!

UBMRSzB NyBLBSz ÍK B ÍBAB
 JUU BA JDzsR NyÖTV XBI TÓÍB
 SzBCsÖLy MFIOLY XBI TyBCsBDzsÖLy
 FA B LyGSzDzsGT XCMBTtyBUÖLy
 (SFUQGyJ TCODzsÖSz)

Előző számunkban Arany János: A walesi bárdok című versének első sorai szerepeltek. Az A betűket felcseréltük az Ny betűkkel, az Á-kat az O betűkkel stb...

Moziajánló

Alkonyat (Twilight)

Amikor beültem erre a filmre, azt gondoltam, hogy ez így egy vámpíros, szerelmes történet lesz, hát jól eltöltöm a délutánt. De miután megnéztem, és aztán még el is olvastam könyvben, teljesen megbabonázott a történet.

Egy fiatal lány, Bella a főhős, aki egy kisvárosba költözik apjához. Igen visszahúzódó természet, de az új iskolájában meleg szível fogadják, barátokra talál. Ám ott vannak Ők. Ők, akik sosem ülnek más asztalhoz ebédnél, hideg a bőruk, nem esznek semmit, mégis oly gyönyörűek. Ők Cullenék. Bella érdeklődését Edward, a legfiatalabb fiú kelti föl. Nem éppen zökkenőmentesen indul a barátságuk, mely szép lassan mégis szerelemmé érlelődik. Sajnos Edward titka se könnyíti meg helyzetüket: ő és családja tudniillik vámpírok. Edward sokat mesél a jó és a rossz vámpírokról. A történetben ha már találunk a jó vámpírral, akkor sajnos találkozunk a rosszal

is, aki éppenséggel Bellára feni a fogát. Megkezdődik a hajtvadászat. Bella az életéért menekül, Edward és családja pedig segíti megóvni a fiatal vámpír szerelmét.

A legfontosabb emberi érzéseket mind megtalálhatjuk: barátság, szeretet, féltékenység, család, a jó és a gonosz párharca, érzelem, önfegyelem és a soha be nem teljesülő szerelem. A könyvet, filmet egyaránt ajánlom mindenkinek, akár egy unalmas és üres szombat délutánon. Ráadásul az író (Stephenie Meyer) úgy tervezi, hogy folytatja Edward és Bella történetét. Mindenesetre jól írjuk föl a naptárunkba április 23-át, amikor a könyvsorozat második része, az Újhold is megjelenik. De addig is jegyezzük meg: van, hogy a szerelem akkor talál ránk, mikor a remény már halványul, és az égen feltűnik az Alkonyat.

Margitai Anna (9.a)

Képes krónika

Szavalóverseny, 2008. november 28.

A Bajza-Könözszy Alapítvány által támogatott iskolai vers- és prózamondó verseny végeredménye:

1. Kohlhoffer Fanni (9.a)
2. Király Olívia (8.a)
3. Molnár Annamária (12.a)

(fotó: Számadó László)

Nyaktekerészeti mellfekvenc

Egyik reggel, miközben kime-
rültem a suliba, Krisz-
ti barátnőm egy cikket rakott
elém. Nyakkendő! – mondta.
Elovestam és ő arra gondolt,
továbbíthatnánk az alábbiak-
ban olvasható borzalmasan
fontos információkat nektek.
A téma tehát a nyakkendő.
Vehetem terápiásra a formát?
Kinek mi jut eszébe róla? Meg
kell vallanom, hogy nekem egy
haláleset, amit a cikkben olvas-
tam. Egy metróállomás New
Yorkban, egy szerelvény, ami
most érkezik be, egy férfi, aki
leszáll róla, és egy nyakkend-
dő, amit becsíp az ajtó, majd
a metró továbbhalad, tovább,
tovább, tovább... Nem egy szív-
melengető sztori, viszont ta-
lálkozhatunk örömtelibbekkel
is. Például Ausztráliában, ahol
a vasutasoknak kötelező ezen
ruhafoszlány viselete, egy bal-
esetnél életeket mentett azzal,
hogy a végtagokat el tudták
szorítani, mikor bekövetkezett
egy vonatkatasztrófa.

Kicsit az eredetről. Már mint
nem arról, hogy melyik nyak-
kendő eredeti, hanem hogy
honnan származik. (Csak vicc volt.) Szóval egy
magyar lapon a következő fényezést olvashat-
juk: „Mint sokan tudják, a nyakkendő magyar
találmány, a nyelvújítás idején nyaktekerészeti
mellfekvenc volt a neve. Tehát magunknak kö-
szönhetjük ezt is!” Ezzel ellentétben az újság-
cikk azt állítja, hogy 1635-ben kezdődik a nyak-
kendő története, amikor bevonul Párizsba a
király helyettesének 6000 horvát katonából álló
alosztaga. XIII. Lajos támogatására jöttek, és
rangjukat a nyakuk köré kötött színes szalagok

Frank Sinatra

Fred Astaire

anyagáról, illetve csomózásáról
lehetett megtudni. A cikk azt
is említi, hogy a múlt század
filmcsillagaira visszaemlékezve
nem egy színész jellemzője-
ként jut eszünkbe a nyakkend-
dő. Ilyen például Noel Coward,
Fred Astaire, Bing Crosby vagy
Frank Sinatra, a „ficsúrok pél-
daképe”.

A nyaktekerészeti mellfekvenc,
csakhogy kerüljem a szóismét-
lést kerüljem, ugyanakkor ma-
gáról a viselőjéről is elárul pár
dolgot. A cikkből idézve:

Egyszínű, sötét színekben:
magas intelligencia

Egy csikkal, ponttal: bátor-
ság, kitartás, erős jellem

Arányszínű: nagyvonalú, ér-
zékeny, céltudatos

Erősen csíkozott: házi ked-
venc

Hangsúlyosan pontozott: vi-
dám társ, nyilván gazdag

Aránytalanul színes: magas
intelligencia és igazmondás

Fekete-fehér mintákkal: szé-
les látókörű

Szürke: csendes, észlelő em-
ber

Ezüst: a férfi, aki a társaság középpontjában
szeretne állni

Remélem, tudtam szolgálni új információkkal.
Tehát akkor nyakkendőket fel, elő az intelligen-
ciával.

<http://nyakkendo.lap.hu>

<http://www.roland.hu/hu.html?m=nyakkendok&s=stilusa>

(forrás: Látkép magazin, 2006. november)

Treszkai Anett (10.b)

Árpád galéria

Andy Warhol (1928. augusztus 6., Pittsburgh-1987. február 22., New York)

Az 1960-as évek pop art mozgalmának egyik kulcsfigurája volt; a Jacqueline Kennedyről, Mao Ce-tungról, Elvisről, Leninről és Marilyn Monroe-ról selyemszitanyomásos technikával készült portréi a művészeti alkotások más dimenzióit nyitották meg.

Filmjei is ugyanolyan furcsák, mint egész művészetete. Alkotásaiban az ismétlődés, az állandóság és az unalom szentháromsága uralkodik; egyik filmjében például az Empire State Buildinget vette a kamera 8 órán át, egy másikban (Évés) pedig a főszereplő egyetlen gombát eszik egy órán keresztül.

<http://www.artpool.hu/Research/nevek/Warhol.html>

<http://andywarhol.lap.hu>

<http://www.webexhibits.org/colorart/marilyns.html>

Svarczné Micheller Erzsébet

Dankó Levente (9.b) U

Radványi Péter (9.a) U

Tóth Barbara (9.d) U

Impresszum

Az Árpád Gimnázium iskolaújságja. ♦ Megjelenik: tanévente hétszer.

♦ Email: arpadlapok@gmail.com. ♦ Design: Tsamouras Hristos. ♦ Írták és rajzolták: Aniot Laura, Bene Dia, Dudás Orsolya, Fenyő Dorka, Havasi Petra, Margitai Anna, Rudnay Lilla, Südi Anna, Szanyi Máté, Terjék Tamás, Treszkai Anett, Varga Stefánia. ♦ Felelős tanár: Koncz Levente.

♦ Nyomdai előkészítés: Press GT Kft., 1139 Budapest, Úteg u. 49., Tel.: 349-6135, Fax: 452-0270, Email: info@pressgt.hu. ♦ Tervezés: Gula Annamária. ♦ Nyomdai kivitelezés: OBR2000 Kft.

♦ Felelős vezető: Kutrovich Zsolt.